

РЕШЕНИЕ

№ 18190

гр. София, 27.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4188** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. Л. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24 – 4332-000972/19.02.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане. В жалбата, чрез пълномощника си моли ЗППАМ да бъде отменена. Счита издадената ЗППАМ за незаконосъобразна – издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Претендира направените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание по делото, жалбоподателят се представлява от адв. К.Ч., която поддържа жалбата, моли съда да я уважи и да отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на сторените по делото разноски за които представя списък на разноските.

Ответникът не взема становище по жалбата, не се явява в съдебно заседание по делото и не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24 – 4332-000972/19.02.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, на жалбоподателя С. Л. Б. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане, поради това, че на 14.02.2024г., в [населено място], по [улица]от ул. „732 –ра“ към [улица], управлява лек автомобил „М.“ с табели с рег. [рег.номер на МПС] и срещу № 49 при извършена проверка било установено, че водачът управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 № 0143 проба № 1770, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух с отчетен положителен резултат 0,94 промила, за което му е съставен АУАН на 14.02.2024г. , серия АД, с бл. № 351897. На водачът е издаден талон за медицинско изследване. Приложен е талон за изследване /л. 11 от делото/.

Представени са заповеди за компетентност /л. 22 - л.27/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди от 02.12.2021 г., издадена от Министъра на вътрешните работи и от 17.08.2018, 07.07.2023г. и 31.05.2022 г., издадени от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично

лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 0.94 промила. В АУАН не са посочени възражения. Издаден е талон за медицинско изследване, като няма доказателства водачът впоследствие да е дал кръвна проба за изследване.

Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка мотивите да се намират и в други документи от преписката, в случая АУАН, където е посочена и датата на извършване на деянието, която е дата и на нарушението.

Предмет на настоящото дело не е административно-наказателната отговорност на лицето, а предпоставките за налагане на ПАМ. Административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП., което в случая е направено.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 3б - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24 – 4332-000972/19.02.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

